

Paul Acker

LJUBEZEN IN DOLŽNOST

"Iz nagnjenja sem se naselil v tem obljudenem in revnem okraju. Prav lahko bi se bil naselil v kakem bogatem in elegantnem delu... Toda nikoli nisem ljubil bogatih, elegantnih ljudi; ti kažejo prečestokrat površna čustva ter si prelahko domišljujejo, da je njihova sreča povsem naravna; preradi pa pozabljajo revščino drugih. Ljubim pa majhne, ponižne ljudi... vse je v njih bolj neprisljuno, bolj odkritosrčno; njih življenje ne vsebuje nič izumetničenega in kadarkoli se z njimi pogovarjam, se vedno česa naučim od njih. Vendar sem mislil, ko sem jih zdravil ter jim pomagal, da sem storil dosti zanje, vsaj kar je bilo v mojih močeh. Bil sem tako rekoč zdravnik ubogih. Vi pa ste me naučili, da je treba storiti še kaj drugega in koristnejšega."

Bilo je prvokrat, da je govoril tudi o sebi. Sicer navadno resni rad kramljaj. Spomnila se je zoprnega vtisa, ki ga je dobila, ko jo je prvič sprejel v svojem kabinetu, in ki se ga dolgo ni mogla otresti. Končno je ta vtis izginil in nadomeščati ga je začel nov, povsem nasproten od prvega; zaupala mu je, kajti tudi on ji je vzbujal zaupanje. Človek tako preudarnega in praktičnega duha, ki ji je zagotovil svojo pomoč, je pač moral trdno verovati ne samo v uspeh, ampak tudi v trajnost tega, kar je poizkušala.

"Ali nameravate obiskati vašo bolnico?" ga je vprašala gospodična Fani.

"Da," je odgovoril. "Spremite me, tako dolgo je že niste videli; gotovo jo bo veselilo!"

Privolila je. "Ko bo ta uboga žena povsem ozdravela," je rekel doktor Florent, "bi jo morali, mislim, vzeti k sebi. Izkazala bi vam velike usluge. Vi ste tako zaposleni, ona pa bi vam pomagala. S tem bi ji nudili tudi zaslužek, s katerim bi se lahko preživljala."

Sklonila je glavo: "Prav. — Pojdiva!"

Ko sta prišla tja, se je opravičil in prvi vstopil.

Gospa Lancelin je sedela v naslanjaču; noge je imela iztegnjene na dolgem stolčku, pleča pa ji je pokrivala bela ruta. Ko je zagledala zdravnika, je vstala, kot bi mu hotela iti naproti; leta pa jo je ustavil s kretnjo roke; sedla je, toda pogledala ga je tako globoko, tako vedro in tako radostno, da je gospodična Fani za trenotek obstala vsa zmedena na pragu. Nenadoma se ji je tu zazdela ljubezen. "Saj ga ljubi," je nehote zašepetala. Zdravnik ni nič opazil; pristopil je h gospe Lancelin, jo tiho izpraševal ter preiskoval. Tedaj se je približala še gospodična Fani; prevzel jo je velik nemir in gledala je zdravnika, kot bi gledala čudno bitje, ki nima nič skupnega z ostalim človeštvom.

VII.

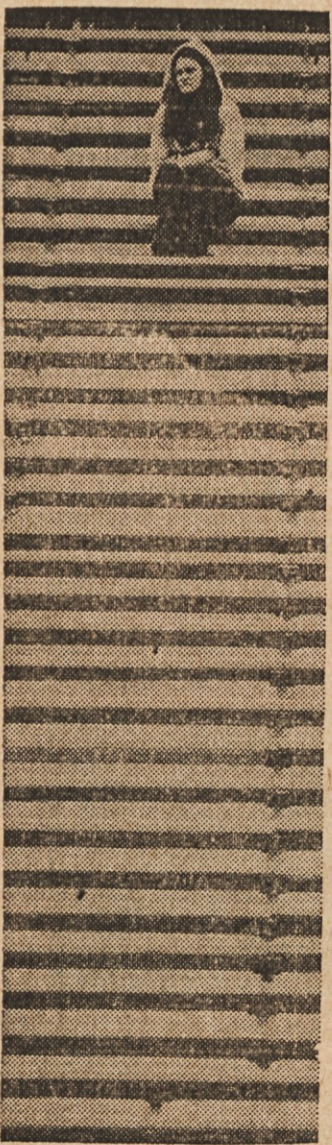
Gospa Lancelin je bila dva tedna pozneje popolnoma zdrava in neko jutro nato v prvih novembrskih dneh jo je doktor Florent privedel h gospodični Fani. Otroka je bila pustila pri materi in prišla je v črni obleki in z majhno belo ruto na glavi. Bila je povsem spočita, njen obraz je bil radi vlažnega in ostrega zraka še bolj svež. Vsa ginjena je vedela, da jo je rešil doktor Florent, a prav tako je vedela tudi, da je prišel k njej samo na poziv gospodične Fani. Radi te notranje mehko, ki je ni prikrivala, in radi ljubke in nekako vsakdanje ožčnosti nje-

nih modrih oči je imel njen obraz izraz resnosti, ki jo je delala še bolj nenavadno. Zahvalila se je gospodični Fani; njen glas je bil čist in pojoč; ni bila niti v zadregi niti preveč domača, kajti odlikovala jo je neke vrste naravna plemenitost. Sedaj, ko je ozdravela, si je morala zopet sama služiti kruh. Doktor Florent ji je dejal, da jo bo morebiti gospodična Fani zaposlila. Zdravnik ji je pojasnil, kakšna dela bo opravljala, navajala bo deklice, kako je treba voditi malo gospodinjstvo, čuvala bo otroke v zavetišču, zabavala jih ter poučevala. Gospodična Fani pač ne zmore vsega sama in ne more biti povsod. Potrebuje pomoči, ženske, ki ji bo vdana, ki je razumna in delavna. Gospa Lancelin, malce zmedena radi teh laskavih besed, je povsila glavo in zardela. Gospodična Fani je pozabila pogled, ki je pred dvema tednoma tako nenadoma ožaril dušo bolne žene, a bolj rečeno, prepričala se je takoj v početku, da jo je takrat varal lažnivi videz. Kaj je le neki mislila tedaj, da ni takoj spoznala, da je bil to le pogled hvaležnosti! Pozneje je na vse to pozabila in sedaj vidi pred seboj samo ženo, ki ji je treba pomagati. Zato je takoj sprejela zdravnikov predlog.

"Storili ste dobro delo," ji je rekel potem zdravnik, ko je odhajal. "Obraz te uboge žene se blešči v globoki sreči."

V resnici je obraz gospe Lancelin kar žarel.

Takoj naslednji dan se je lotila gospa Lancelin svoje službe. Hitro se je seznanila z vzgojo, ki jo je uporabljala gospodična Fani. V prvih dneh so kazali otroci pred njo neko radovednost, ki je mejila na nezaupanje; bili so vajeni gospodične Fani in deklic, ki so jo nadomeščale, a so jim bile tovarišice in mamice hkrati; zato jih je ta novinka vznemirjala. Spočetka je nekateri niso hoteli slušati, drugi so bili neredni in prehrupni. Toda gospa Lancelin je odlikovala neka odločna milina; v kratkem času

NI ZANIMANJA — Pri nogometni igri na Texas Christian University so bili gledalci in gledanke redki, kot kaže zgornja slika.

ni samo pomirila teh malčkov, ampak jih je celo privezala nase. Ker se je sama rodila med nižjimi sloji in je bila med njimi tudi vzgojena, jim je znala prav govoriti.

Gospodična Fani je bila brez dvoma dobra, skrbna, marljiva in je otroke v resnici tudi ljubila, toda ljubila jih je tako rekoč iz npravnstvenih nagibov. Oh! gotovo tudi strastno, toda predvsem zato, da bi postali pozneje pridni in pošteni ljudje; torej iz idealnega namena in ne radi njih samih, ker so bili šegavi, debeli, suhi, živahni, ljubki.

Otroci pa so ji vračali ljubezen in jo slušali, prizadevali so se z vsem srcem, da ji ne bi povzročali kakih muk, marveč so jo ljubili, nekaj iz spoštovanja, nekaj iz hvaležnosti, malo pa tudi iz koristiljublja. Bila je zanje pač gospodična Fani in, dasi je bila še mlada, vendar nekaka odrasla gospodična in neke vrste učiteljica. Gospa Lancelin pa je imela lastnega otroka: skraj bi bila umrla zanj in ga izgubila; bil je v resnici sad njenih muk; vedela je, kaj je otrok, koliko sreče, trpljenja, upov in žrtev je prestala zanj — gospodična Fani pa vsega tega iz svojih razmer ni mogla vedeti. Gospa Lancelin je ljubila deco kot mati ali še preveč kot mati, tako

da ji je gospodična Fani morala priporočati več odločnosti. Zaveščiše je bilo kmalu v rokah gospe Lancelin, Fani pa se je odlej posvetila povsem gospodinj-ski šoli in dispanzerju.

Ko je neko popoldne gospa Riverain obiskala hčerko, je nalezela v majhni pisarni na doktorja Florenta, ki je sestavljal za gospodično Fani račune. Zdravnik jo je pozdravil in takoj odšel.

"Kdo je ta gospod?" je vprašala gospa Riverain.

"To je doktor Florent."

"Ah! Zdravnik tvojega dispanzerja. Tukaj, pri tebi? Tega nisem pričakovala. Mislim, da prihaja samo v dispanzer in le ob določenih urah."

"Mnogo se tudi zanima za našo 'Družino' in je zelo požrtvovalen in izkušen; ne morem vam povedati, koliko mi koristi."

"Torej se često vidita?"

"Vsak dan."

"Oh!" je vzkljknila gospa Riverain, "potem imajo jeziki gotovo dovolj opraviti."

"Jeziki?" je ponovila gospodična vsa osupla. "Zakaj?"

"Prav imaš," je dejala gospa Riverain s porogljivim poudarkom, "zdravnik Florent je tako preprost!"

Gospodična Fani se ni mogla ubraniti smeha. "Oh! jaz ne so-

dim ljudi po vedenju; doktor Florent nima preproste duše, edino to je važno."

Toda čeprav se je smejala, se je vendarle čutila osramočeno in užaljeno radi materinih sumničenj; oče, ki jo je često obiskoval, se ga niti z besedo ni doteknil. Ko se je večkrat dlje

V LONDON — Wiley T. Buchanan Jr. iz Teksasa je menda določen za novega poslanika ZDA v Veliki Britaniji namesto W. Annenberga.

NOVICE- z vsega sveča

NOVICE- ki jih potrebujete

NOVICE- ki jih dobite še sveže

NOVICE- popolnoma nepristranske

NOVICE- kolikor mogoče originalne

NOVICE- ki so zanimive

vam vsak dan prinaša v hišo

Ameriška Domovina

Povejte to sosedu, ki še ni naročen nanjo

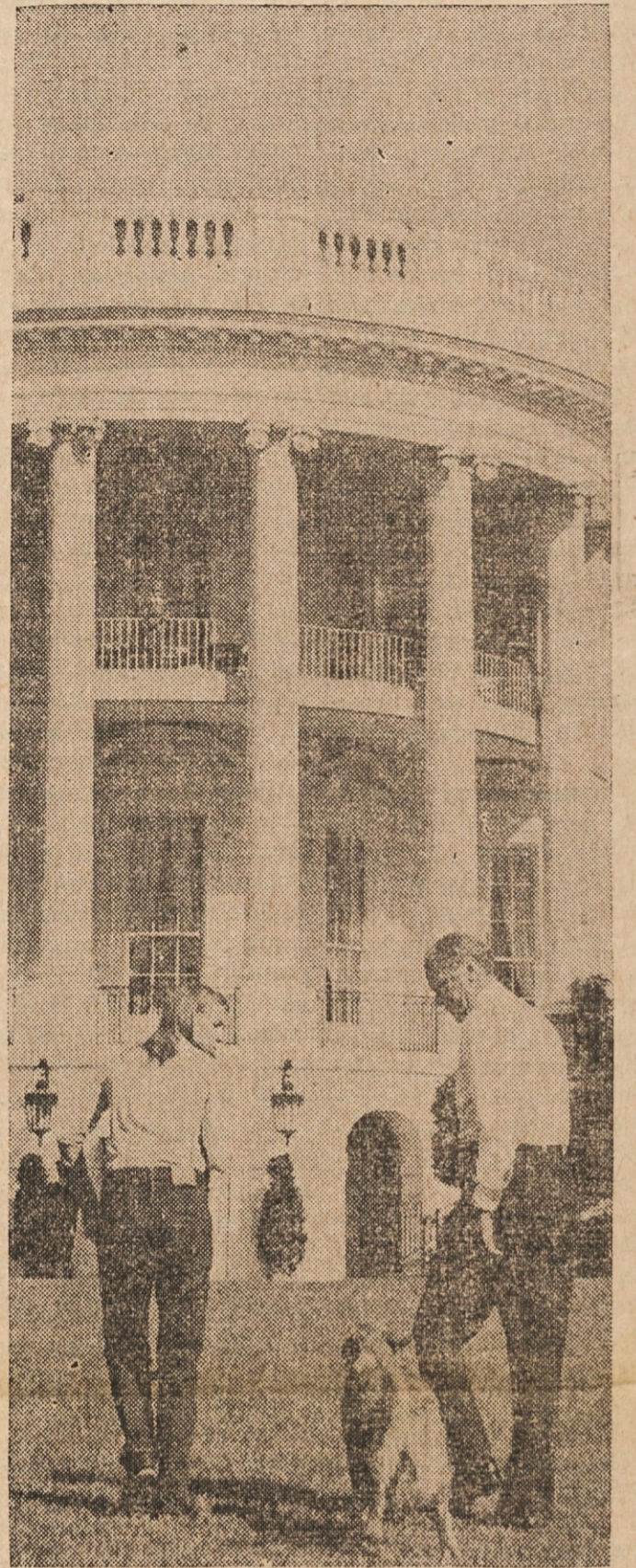

NE SAMO Z VESOLJEM — NASA se v glavnem ukvarja z vprašanji vesolja, prdiranja vanj in možnosti življenja v njem. Včasih se loti tudi kake druge naloge. Na sliki vidimo skupino biologov NASA, ki je spusti la na obrežno peščino Kennedy Space Centra mlade želvice. Če se bodo ohranile, bodo zrastle in dosegle do 400 funtov teže.

časa razgovarjal z njim, se je trudila, da bi odkrila, ali je nje-končno celo z njim sprijaznil ter no dosedanje vedenje moglo se prepričal o veliki sreči svoje dati povod za kakršnokoli obre-hčerke, ker ima tega moža poleg kovanje; a tudi to podrobno iz-praševanje vesti ji ni nič očitalo.

Ko je odšla gospa Riverain, se je gospodična Fani zaman

(Dalje prihodnjič)

DRUŽBA PRED BELO HISO — Predsednik ZDA Gerald R. Ford s hčerko Suzan in psom "Liberty", ki ga je hčerka poklonila očetu.

Za vsakovrsna tiskarska dela

se priporoča

TISKARNA AMERIŠKE DOMOVINE

6117 St. Clair Avenue

Cleveland 3, Ohio

tel. HE 1-0628

TRGOVSKA IN PRIVATNA NAZNANILA

Vse tiskovine za društvene prireditve:

okrožnice, sporedi, vstopnice, listki za nakup okrepčil.

Spominske podobice in osmrtnice.

Najlepša izdelava - Prvovrsten papir - Hitra postrežba

NAROČAJTE TISKOVINE PRI NAS!

TRGOVSKE TISKOVINE - PRIVATNE TISKOVINE